

Protocol d'entrades i actes

Definició

El protocol d'entrades es defineix com a guió a seguir en la presentació del pubillatge en els diferents actes Locals, Comarcals, Intercomarcals, i Nacionals.

Objectius

- Clarificar quin es l'ordre d'entrada
- Clarificar com i amb qui s'ha de fer l'entrada
- Clarificar la situació durant l'acte, del Pubillatge, Autoritats i Delegats
- Convertir el protocol en una eina útil i entenedora

Aplicació

Tasques que s'han de portar a terme:

- Primer faran entrada els títols universitaris i locals i posteriorment Comarcals, Intercomarcals i Nacionals, en darrer lloc els que s'acomiaden.
- Pel que fa referència a els títols Nacionals, la Pubilla i l'Hereu de Catalunya sempre entraran en darrer lloc.
- El Pubillatge Local sempre farà entrada als actes amb una autoritat, Delegat o Tècnic del seu municipi, en cas de no haver-ni entraran sols.
- El Pubillatge de títol Comarcal, Intercomarcal i Nacional, només poden ser acompanyats per autoritats del Municipi amfitrió o membres de la Junta del Foment de les Tradicions Catalanes.
- L'Hereu i la Pubilla de Catalunya només poden entrar amb una autoritat del Municipi amfitrió i o el President/a o Vicepresident/a del Foment de les Tradicions Catalanes.

Foment de les Tradicions Catalanes

- Els membres de la Junta del Foment de les Tradicions Catalanes no poden entrar a cap membre del Pubillatge Local, del qual no siguin Delegats.
- A l'entrada als recintes on es celebrin els actes oficials, la Pubilla anirà a la dreta de l'Hereu.
- A l'hora de seure les Pubilles i els Hereus seuran al cantó dret de la sala mirant l'escenari. La resta de convidats així com l'Alcalde i regidors del poble amfitrió, seuran a l'esquerra de la sala mirant l'escenari.
- Els regidors i acompanyants no tindran l'obligació d'aixecar-se a l'entrada de les Pubilles de títol comarcal, Intercomarcal o Nacional. En canvi les Pubilles i Hereus participants sí que s'aixecaran a l'entrada dels seus representants Comarcals, Intercomarcals i Nacionals.
- Durant l'acte oficial, el Pubillatge no podrà: portar ulleres de sol, ni fumar, beure, menjar, fer us del mòbil, no es poden treure el vestit o part dels seus complements, ni aixecar-se i marxar de l'acte sense prèvia justificació.
- En qualsevol cas l'organització de cada acte decidirà modificar o variar segons el seu propi protocol.

Protocol de la Cercavila

Definició

El protocol de Cercavila es defineix com a guió a seguir en les concentracions del Pubillatge en els actes Locals, Comarcals, Intercomarcals i Nacionals.

Objectius

- Clarificar quin es el funcionament de les Cercaviles
- Clarificar quins son els conceptes basics a seguir
- Convertir el protocol en una eina útil i entenedora

Aplicació

Tasques que s'han de portar a terme :

- Les diferents comitives de cada poble, es presentaran al lloc que s'indiqui per l'organització, per tal que verifiquin els noms, títols i acompanyants de les Pubilles i Hereus.
- Un cop acabades les confirmacions, el pubillatge Local es col·locarà per ordre alfabètic, definit per la comarca i pel nom del municipi del que provenen, així mateix els seguiran els Comarcals, Intercomarcals i Nacionals, per últim el Pubillatge del poble que s'acomiada.
- Al llarg del Cercavila i fins a l'entrada a l'acte, es te de seguir l'ordre rigorós que s'ha donat en el moment de inscriure's a l'Ajuntament.
- Cal mantenir una distància prudencial entre municipis, per tal de que el públic pugui observar, al municipi a que pertanyen.
- De la cercavila només en poden formar part, el pubillatge vigent (universitari, local, comarcal, intercomarcal i nacional), delegats i Autoritats.

Foment de les Tradicions Catalanes

- Durant el cercavila el Pubillatge ha d'anar correctament vestit i amb tots els complements al seu lloc.
- En les cercaviles s'ha d'abstenir de fumar, beure, menjar, portar ulleres de sol, fer us del mòbil, alçar el to de veu, ballar, mancar el respecte o sortir de l'ordre establert. (Tant pel que fa al pubillatge com delegats o autoritats)
- En qualsevol cas l'organització de cada acte decidirà modificar o variar segons el propi protocol.

Informació sobre el vestuari de les Pubilles i Hereus

Objectius

- Recull de informació sobre el vestuari de Pubilles i Hereus
- Clarificar la procedència del vestuari tradicional
- Aclarir dubtes sobre el vestuari

NOTES DE VESTUARI, DE JOAN AMADES

Els vestits típics de Catalunya que s'han conservat fins els nostres temps, són els de mitjans del segle XVIII, i eren usats fins fa pocs anys pel pagesos rics de la nostra terra.

Els vestits catalans, tant de les dones com dels homes, que no tenen influències estranyes, son de bon gust, tant de forma com de color, i al mateix temps que son alegres són sobris. Les dones amb les amples faldilles de brocat o domàs, gipó de seda o vellut o del mateix gènere de les faldilles, el ret al cap, les mitenes, els davantals i les sabates de sivella de taló mitjà, o les espardenyes, harmonitzen amb els vestits dels homes. El gec i calces curtes, armilla, faixa, espardenyes, barretina, que tenen un segell propi que els diferencia de tots els altres vestits usats a la Península i Balears.

Detallarem algunes peces dels vestits de dona i home, del que hi ha dades exactes:

GIPONS: de seda o vellut de colors vermell o negre, amb mànigues llargues a l'hivern i curtes a l'estiu, ajustades i cordades amb botons al braç.

FALDILLES: amples, de brocat, domàs o seda llisa.

RETS: es confeccionaven de punt de mitja, o de puntes de coixí, de colors vermell, blau-gris i negre.

Es prou sabut que el ret era usat tant per els homes com per les dones.

Era general que acabés amb una cinta de vellut o de seda i que es lligués damunt del cap amb una escaient llaçada. Acabaven amb una borla que els feia molt graciosos. També les dones usaven la gandalla o ret curt.

MANTELLINES: blanques o negres de puntes o bé combinades de tafetà i tul amb brodats i puntes; la forma típica catalana de portar la mantellina, és plana damunt del cap, sense pinta que l'alci i penjave tot descansant damunt les espatlles. Les mantellines daten del segle XV.

MITENES: de seda, de colors rosa-gris, gris-blau o negre. Cobreixen l'avantbraç fins a la mà o fins arran del començament del dit gros, subjectades prop del colze per una cinta de vellut, per tal d'estrènyer-la al braç o avantbraç.

MITGES: blanques, de color grisenc clar o blavoses. En molts casos les mitges són brodades d'acord amb l'ornamentació i color del vestit.

CALÇONS: Eren curts fins a sota genoll, els de treball eren de pana ratllada i de diversos colors, i per vestir eren de pana llisa.

PANTALONS: La tradició diu que els pantalons a Catalunya foren importats l'any 1806, i anaven dels turmells fins la cintura, diuen que el va adoptar la revolució francesa, i a ella de ben segur es degué la rapida introducció.

FAIXA: Una de les peces de gran lluïment masculí, sobretot entre el jovent, era la faixa, que per ser ben completa havia de tenir set canes. La fadrinalla garrida tenia gran mirament que no fes cap arruga i a escalonar els volts a fi de que hom pogués saber quantes voltes feia. A cada cap acabava amb un serrell que hom procurava que pengés graciosament al costat dret.

En qualsevol cas cada poble te d'adaptar el seu vestuari a les tradicions del poble o comarca, ja que existeixen diverses versions de vestuari adaptades a la forma de ser, al camp o la ciutat, al clima etc.

Foment de les
Tradicions Catalanes

